

Чіп С.

*студентка юридичного факультету
Західноукраїнського національного
університету.*

*Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доктор права
Українського вільного університету,
професор кафедри теорії права
та конституціоналізму ЗУНУ, Заслужений юрист України
Кравчук М. В.*

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД В УКРАЇНИ

Постановка проблеми: Україна є багатонаціональною країною, де існує значна різноманітність релігійних спільнот. Правове регулювання діяльності цих громад має вирішальне значення для забезпечення релігійної свободи, уникнення конфліктів між релігійними групами та забезпечення гармонії в суспільстві. Правове регулювання допомагає зберегти релігійну різноманітність та підтримати діалог між релігійними спільнотами. З огляду на важливість релігії для багатьох громадян України, правове регулювання релігійної діяльності впливає на їхні права, свободи та культурну ідентичність. Забезпечення адекватного захисту цих прав через правові норми є ключовим аспектом побудови справедливого та демократичного суспільства.

Рівень розробки теми. Огляд публікацій з пропонованої теми показує, що вивчення проблеми релігійної свободи і релігійних прав належить до сфери зацікавленості багатьох суміжних галузей гуманітарних знань. Правові і релігієзнавчі особливості досліджуваної проблеми висвітлювались у роботах М. Бабія, А. Безчастного, Г. Друзенка, В. Єленського, В. Кравчук, М. Кравчука, О. Сагана, М. Штокала та ін.

Мета дослідження розробки теми полягає у дослідженні та аналізі правового регулювання діяльності релігійних громад в Україні для визначення сучасного стану та перспектив його подальшого розвитку.

Об'єктом дослідження є правове регулювання суспільних процесів, державного будівництва в Україні.

Предметом дослідження є саме це правове регулювання діяльності релігійних громад в Україні, статус релігійних організацій, їхні права та обов'язків перед суспільством та державою.

Виклад основного матеріалу: Роль церкви й релігійних організацій як фактора соціальної інтеграції в українському суспільстві і в політичній системі держави визначає напрямок державної політики у цій області. Україна, будучи багатонаціональною та багатоконфесійною державою, потребує уважного регулювання відносин між державою та релігійними організаціями для формування гармонійних взаємин. Нормативно-правове забезпечення діяльності релігійних організацій базується на Конституції України, Законах України "Про свободу совісті та релігійні організації" та інших законодавчих актах, які впливають з них.

В Україні здійснення державної політики щодо релігії та церкви є виключною компетенцією держави. Церква (релігійні організації) в Україні функціонує відокремлено від держави [1, с. 290].

Держава гарантує захист прав і законних інтересів релігійних організацій, сприяє встановленню взаємної релігійної та світоглядної терпимості та поваги між громадянами, які сповідують релігію або не сповідують її, між віруючими різних віросповідань та їх релігійними організаціями. Держава також бере до уваги та поважає традиції та внутрішні настанови релігійних організацій, за умови, що вони не порушують чинне законодавство.

Уряд не втручається у діяльність релігійних організацій, якщо вона здійснюється в межах закону, і не фінансує будь-яку діяльність організацій, створених з мотивів ставлення до релігії. «Правитель не боїться того, що він робить. Не бійтеся можновладців. Роби їм добро, і вони будуть захоплюватися тобою» [3, с. 52]

Релігійні організації в Україні формуються з метою задоволення релігійних потреб громадян у вираженні та поширенні своєї віри. Вони діють відповідно до власної ієрархічної та інституційної структури [4, с. 44].

Згідно зі статтею 7 Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації", релігійними організаціями в Україні вважаються релігійні громади, управління та центри, монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), духовні навчальні заклади, а також об'єднання, які складаються з вищезазначених релігійних організацій.

19 жовтня 2023 Верховна Рада підтримала у першому читанні законопроект №8371, що передбачає заборону релігійних організацій, які мають зв'язки з російською федерацією. Цю інформацію повідомив народний депутат Ярослав Железняк від партії «Голос». За цей законопроект проголосували 267 парламентарів, проти — 15.

Урядовий законопроект №8371 був зареєстрований у парламенті ще 19 січня 2023 року. 12 квітня Всеукраїнська Рада церков та релігійних організацій рекомендувала його схвалити у першому читанні [2].

Згідно з цим документом, в Україні забороняється діяльність релігійних організацій, які мають зв'язки з керівними центрами, розташованими за межами країни, що здійснює збройну агресію проти України.

Також з цим законопроектом, Державна служба України з етнополітики та свободи совісті отримує повноваження проводити релігієзнавчу експертизу діяльності релігійних організацій для виявлення їхньої підпорядкованості у канонічних та організаційних питаннях центрам впливу в державі, що здійснює збройну агресію проти України. У разі виявлення таких ознак, ДЕСС має право видати припис щодо усунення виявлених порушень у місячний строк. Якщо порушення не будуть усунуті, ДЕСС може подати позов про припинення діяльності такої релігійної організації.

31 січня Державна служба України з етнополітики та свободи совісті вже зробила висновок, що Українська православна церква (Московський патріархат) продовжує підпорядковуватися Російській православної церкві.

Я не підтримую Московський патріархат, тому, що Україна має складну історію відносин з Росією, включаючи періоди волі, анексії, та політичних конфліктів. Також, багато українців мають глибокі історичні переживання, які

можуть впливати на їхню думку про будь-яку російську впливову організацію, включаючи Московський патріархат. Україна має свою власну культуру, традиції, та мову.

Для багатьох українців, як і для мене підтримка української ідентичності та національної гордості є важливою. Я вважаю, що Московський патріархат, як частина російської церкви, не відображає моїх цінностей та не виступає на захист українських інтересів.

Висновок. Отже, для мене важливо зберегти та підтримати державний суверенітет України. Тому, я сприймаю Московський патріархат як один із символів російського впливу, що може ставити під загрозу український національний суверенітет. Треба застосувати всі правомірні засоби і заходи, щоб законодавчо заборонити путінську церкву в Україні

Список використаних джерел

1. Безчастний А. Г. Правове регулювання діяльності релігійних організацій в Україні. *Харківська політехніка*. 2014. №3. С. 290–291.

2. Депутати попередньо підтримали заборону релігійних організацій, пов'язаних із рф. URL: <https://chas.news/news/deputati-poperedno-pidtrimali-zaboronu-religiinih-organizatsii-povyazanih-iz-rf> (дата звернення 25.04.2024 р.)

3. Кравчук М.В. Взаємовідносини держав і церкви (правовий аспект). Формування правової держави в Україні: проблеми і перспективи: Матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції (11 квітня 2008 р. ЮФ ТНЕУ). Тернопіль. 2008. С. 50-58.

4. Рекомендації щодо правосуб'єктності релігійних громад та громад, які дотримуються певних переконань. *Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ (БДІПЛ)*. 2015. 52 с.

Рудов Я.

*студент юридичного факультету
Західноукраїнського
національного університету.*

*Науковий керівник: д. і. н., професор кафедри
теорії права та конституціоналізму ЗУНУ*

Грубінко А. В.

ОБҐРУНТУВАННЯ ДЕЯКИХ ОСОБЛИВИХ НОРМ ЯПОНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Постановка проблеми. Протягом формування, японська правова система зазнавала значного впливу з боку інших країн. Наслідком такого розмаїття впливів стала специфічна система законодавства. В ЗМІ люблять спекулювати на темі специфічних японських законів, що ніби це безглузді правила, які розуміють тільки самі японці. Варто не піддаватись на маніпуляції, адже ці закони є обґрунтованими. Те, що певна норма здається дивною, не значить, що в ній немає логіки.

Мета. Розкрити деякі спекуляції ЗМІ на ґрунті японського законодавства. Для досягнення мети ми ставимо наступні **завдання:**